

Een onvergetelijke Theater ervaring.

Een mysterieus fenomeen verschijnt elk jaar boven de hoofstad van Egypte. Als in de herfst koudere luchtmassa's de warmere luchtmassa's boven Kaïro insluiten terwijl de rijstboeren uit de Nijldelta hun stro verbranden komt deze miljoenenstad weer in de greep van de "zwarte wolk". Voor het festival "Wonderen der Prairie" greep David Weber-Krebs deze milieucatastrofe aan en dichte haar een veel globalere betekenis toe: Met Zijn theater performance "Tonight lights out" een theaterstuk dat voor het eerst werd opgevoerd in het "Mannheimer Künstlerhaus Zeitraumexit " stileert hij de Wolk tot een zinnebeeld van de donkere zijde van de mensheid.

Een parabel als uit de sprookjes van 1001 nacht gegrepen, wordt zacht in de wereld van de jongen Ismael gedropt, en hangt direct onder die dreigende luchtmassa. Ismael, een tot de islam bekeerde kopt, staat trouw zoals zijn naam doet vermoeden, tussen twee wereld religies in tot hem een geheimzinnige stem vraagt 's nachts in het donker even roerloos in het donker te blijven zitten. "Natuurlijk weten wij niet wat daar in feite allemaal werkelijk gebeurd is" zo onder breekt de begenadigde sprookjesverteller Maarten Westra Hoekzema zijn gedetailleerde uiteenzetting. Het enige dat hij ons mee geeft is het veelzeggende resultaat. Volgens de legende slaagt Ismael er in samen met een groep mensen van alle leeftijden, godsdienstige achtergrond of geslacht de wolk te verdrijven.

Het komt er maar op aan dit mystieke moment te ontdekken. Uitgerust met een lichtschakelaar en een daarbij horende over de scène bengelende lamp, wordt de toeschouwer tot handelend acteur en neemt hij de verantwoordelijkheid – voor zichzelf en voor het welslagen van de fijnzinnig uitgedachte fragiele dramaturgie. Op een teken van de zachtaardige ceremoniemeester schakelen allen hun licht uit, en valt zachtjes een krachtige duisternis over de zaal en wordt een groep mensen tot een innige gemeenschap.

Zachtjes wordt de opkomst van een betere wereld volbracht en wordt dit zeker en vast vreedzame ogenblik, ook als was het maar kort, tot een uitzonderlijke belevenis die men niet vlug zal vergeten.

Mannheimer Morgen
17. September 2011